като се призна тогаз и позволи гражданско църковно ни товà Ахно прошение, остана само да се намѣри пристойното мѣсто за въздвижението на съградата, което днесахме да испълнимъ съ благодарно усърдие и произволение, пожертвувахме всичкото си мѣсто на същий нашъ домъ що е на Фенеръ. И като отсвърлихме всѣко право отъ него предадохме сичкитѣ сенети и завъртахме нашето исповѣдание за да се препише на друго име за самото подтвърждение на това наше пожертвуване.

А като промислихме подиръ днито за усъвършенствованието и заради отъ днесь нататъкъ най-доброто съхранение на тая общеполезна сграда исчисляваме тукъ следующитѣ оглавления които и каквото основание на това пожертвуване отъ речено наше сиречь самопроизволение щомъ подтвърдятъ и отъ святата Христова велика църква, общата майка на всичкитѣ благочестиви всякого рода и языка съ издание на Мемврана съборно сигилиодно писмо за да се пази непристъпно до вѣка всѣхъ вѣковъ.

Перво убо храмътъ, който ще се въздигне, домостроителството, всичкото мѣсто и всичкото мѣсто ще бъде за всегда имотъ общи на българский народъ, който предъ предстателството на държавного оттоманско царство и ще остане да бъде каквото тъхно притежание неотчуждено и неотлекаемо, и ще се управлява твърдо отъ едно надзирателство, съставено отъ отлични говедци, същи българи които живѣятъ въ Цариградъ.

Второ, до гдѣ сме живи ний ще сме главенъ настоятель на това надзирателство. А подиръ насъ единъ отъ нашитѣ старейски ~~...~~ потомци ще бъде подобно главенъ настоятель и покровитель и ще има право да испитва и преглежда работитѣ на надзирателството и да предварява всѣко злоупотребление, което—

АРХИВ СОФИЯ